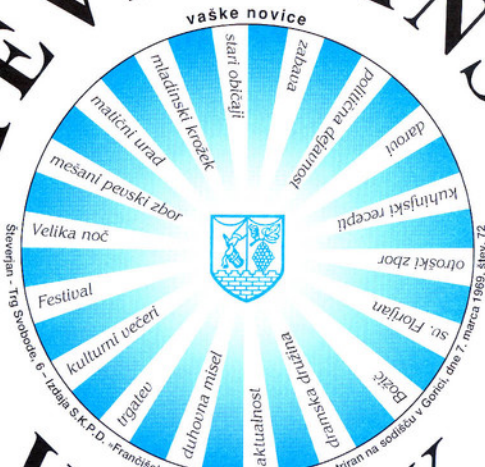

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

OPREMILI: ČLANI DRUŠTVA «F.B. SEDEJ»
UREDIL: MARJAN DRUPOVKA (glavni urednik),
IVAN VOGRIC, ELIANA HUMAR, KATJA DORNI, MARTINA HLEDE,
HADRJUANA CORSI, MARTINA VALENTINČIČ, ERIKA DORNI
EDI HLEDE (odgovorni urednik) - Lasten list

Spedizione in Abb. Postale Art. 2 Comma 20 c.
legge 662/1996 - Filiale di Gorizia

Števerjan, April - Junij 2003

Aprile - Giugno 2003

Leto XXXV

Nr. 2

Štev. 2

Junjsko sonce vse bolj žari in žge, dokler ne doseže vrha v poletnem obratu, tik pred godom svetega Ivana. Spoznanje, da je sonce doseglo višek svoje navidezne poti po nebu in da dan začenja spet pojemat, je že od nekdaj navdajalo človeka z nekakšno tesnobo, strahom za obstoj. V teh dneh zagorijo kresovi, na hišnih durih in po grobovih obvisijo venčki in šopki belo-rumenih marjetic. Starodavne navade in obredna dejanja ob svetem Ivanu, ki jim je v središču kresni ogenj, izhajajo iz predstave, da je treba soncu še naprej ohraniti njegovo moč, kljub temu, da se dan potlej nezadržno krajša. Ogenj je že od zdavnaj predstavljal tudi skrivnostno povezavo s svetom umrlih, ljudem je približal vidik večnosti.

Vsak človek, čeprav se zaveda svoje krhkosti, nosi v sebi težnjo po dokončnosti, ki ji pravimo večnost. Vanj je položena želja po večnem trajanju, ki pa ni izključno telesno, kakor si vedno bolj domišlja današnji svet z utvarami, ki merijo bolj na videz kot na vsebino. Krščanski nazor o večnosti nima kaj opraviti s porabniško mislijo. S Kristusom stopa večnost tudi v minljivost. Naša vsakdanjost zadobi s svojimi okoliščinami in odnosi novi smisel in polet. Vsak trenutek nakazuje poslednjo resnico, ne da bi v vidiku večnosti zanimal zemeljske, človeške razsežnosti. Krščanstvo nikakor ne pridiguje o smrti kot rešitvi iz življenja, ki ga ni vredno živeti. Nasprotno, treba je zaživeti v prepričanju, da nas ob koncu zemeljske poti, ki je lepa in polna spodbud, čaka obzorje še večje luči. Če si smrt predstavljamo kot nekakšen prehod iz ene življenjske razsežnosti v drugo, kakor konec in hkrati začetek, ji odvezujemo velik del strašnosti in groze, s katero nas ponavadi navdaja. Ta zavest nas mora spreminjati, tukaj in zdaj. Vse, kar nas obdaja, moramo objemati s pogledom, ki ljubi, skrbi in varuje. Večno življenje se torej začneja že tu, v navidezno preprostih, vsakdanjih stvareh: v novem pogledu na otroke, ženo, moža, prijatelje, tudi neprijatelje, v novi moči in vztrajnosti na področju dela in medsebojnih odnosov. Večno življenje se začneja v sposobnosti sprejemanja drugačnega in pomoči bližnjemu: to so temelji tistega skupnega, večnega mesta, ki ga iz Razodetja poznamo pod podobo novega Jeruzalema.

ALESSIO STASI

33. FESTIVAL "ŠTEVERJAN 2003"

Leto je že mimo in mesec julij je tu. Vse ljubitelje narodnozabavne glasbe čaka marsikateri užitek na Festivalu v Števerjanu, ki bo letos 33. po vrsti. Postala je prava tradicija, da se prvi konec tedna v juliju zberemo v prelepi vasi v Goriških brdih. Popeljali se bomo v števerjanske večere, programsko nabite z motivi narodnozabavne glasbe in se dobesedno zasanjali ob zvoku zapeljivih polk in valčkov, v svežini župnijskega parka, med Borovci. Gostoljubje organizatorjev, člani društva F. B. Sedej, kapljica briškega vina in dobro založeni kioski pa bodo poskrbeli za nadaljnjo prijetno družabnost na Festivalu, ki se večkrat rada zavleče pozno v noč. Sami organizatorji lahko zagotovijo, da je pri režiranju celotnega praznika potrebno ogromno moči, rok in dobre volje. Toda vzdušje, ki se ustvari v treh dneh na tem koščku briške zemlje ob števerjanskem trgu, poplača vse delo in napore.

In res je na vaškem trgu vse živo, priprave potekajo mrzlično in pričakovanje krepko narašča z dneva v dan. Prvi dan Festivala bo v petek, 4. julija. Z začetkom ob 20.30 bodo stopili na oder ansambli VIHARNIK iz Kamnika, MARJAN KOČEVAR iz Kozjanskega, MINERALI iz Smlednika, DINAMIKA iz Desternika, ŠTUNF BANDA BAND iz Pivke, GORA iz Vipavske doline, SHOW BAND KLOBUK, BOBRI iz Grosuplja, MODRIJANI iz Dobrne, KIFELČARJI iz Cerkelj, MLADE FRAJLE iz Poljčan, JURIJ iz Štor, POD LIPO iz Pivke, SIJAJ iz Sevnice, FRAJERJI iz Vojnika, SPEV iz Velenja.

Dan kasneje, 5. julija, se bodo ob isti uri pomerili ansambli ŠTRK iz Ljutomerja, ZVONČKI iz Zgornje Savinjske doline, CVET iz Radeč, JERNEJ KOLAR, IZVIR iz Dobrne, ALFONZ MIŠČEK iz Nove Gorice, NAJLEPŠI CVET iz Vač, SLOVENSKI ZVOKI iz Brežice, POLKA PUNCE iz Ljubečane, ROSA s Koroške, UNIKAT iz Gorice pri Slivnici, KORENINE iz Novega Mesta, POKRAJSKI FANTJE iz Velenja, GORSKI CVET iz Črnega vrha, ŠKANGARJI, DOMINA iz Kozja, MARJAN DROFENIK iz Šmarji pri Jelšah.

Finalni del Festivala, ki bo gotovo privabil v vinorodno vasico ogromno ljudi od vsepovsod, bo v nedeljo, 6. julija, in sicer z začetkom ob 17.30. Krona nedeljskega srečanja pa bo pred podelitvijo nagrad nastop ansambla Slapovi, ki so v preteklih letih zmagali tudi na števerjanskem festivalu. Tu so namreč predstavili izvirno pesem Ne reci nikdar, ki je potem tudi zaslovela.

Tudi letos bo zaključni, nedeljski del Festivala snemala Rai - postaja Trst A, ki bo tudi podelila nagrade, razen občinstva in besedila.

Komisijo za glasbo sestavljajo: Bertl Lipusch, Franc Lačen, Danilo Čadež, Jože Burnik, Tullio Možina, Zoran Lupinc, Jan Leopoli in Valentina Humar, predseduje ji Mihael Corsi; komisijo za besedilo pa sestavljajo: Irma Rauh, Milan Jež, Lenard Katz in Franka Padovan, slednja bo podelila nagrado za najboljše besedilo. Za ozvočenje sta zadolžena Mice Karov in Niko Klanjšček, letošnjo sceno pa bo ponovno narisala roka priznanega scenografa Jožeta Napotnika. Napovedovalca sta že znana obraza tekmovalnega trodnevja, in sicer Betka Šuhel in Janez Dolinar. Ne pozabimo, da bo letos v pevski sobi Sedejevega doma Eda Miklus razstavljala svoja dela, steklene bisere, domačinki Erminija Podveršič in Ema Planišček pa bosta razkrili svojo ročno spretnost pri klekljanju.

Vsi ljubitelji narodnozabavne glasbe in vesele družbe ste torej vabljeni od 4. do 6. julija v Števerjan, kjer vas bodo v najlepši obleki toplo sprejeli družabni Števerjanci!

MARJAN DRUFOVKA

DELOVANJE MEŠANEGA ZBORA

Pomladni del sezone zbora F. B. Sedej je bil letos precej pester in zanimiv: pevci so imeli kar nekaj lepih priložnosti, da so dokazali, da njihov trud v zimskih mesecih ni bil zaman.

Kot vsako leto je zbor sodeloval na reviji Primorska poje, ki je bila letos 34. po vrsti. Pevci so nastopili v petek, 11. aprila, v Kulturnem domu v Hrvatinih. Pod vodstvom Vladimira Čadeža so najprej zapeli pesem Star klavir, ki jo je na besedilo Kajetana Koviča uglasbil tržaški avtor Aleksander Vodopivec; svoj nastop so nadaljevali z narodno Nocoj, pa oh nocoj v Venturinijevi priredbi ter z Gregorčičevo Njega ni. Sledila je narodna Marko skače, ki jo je priredil Franc Kimovec; za dodatek pa je zbor zapel še priljubljeno Strunam, katere avtor je France Prešeren, uglasbil pa jo je Davorin Jenko. V prijaznem mestecu na slovenski obali so se pevci kot običajno po nastopu ustavili, da bi v družbi pevcev drugih nastopajočih zborov zapeli še nekaj priljubljenih slovenskih narodnih pesmi.

Zbor je tudi sodeloval v domači cerkvi in s petjem obogatil bogoslužje in obrede Velikega tedna. Za slovesno velikonočno mašo je tokrat izbral latinsko mašo Regina pacis, ki jo je zložil Gino Visonà; pevce so spremljali pri orglah Valentina Pavio, z violino Marko Kodelja, s kontrabasom pa David Šuligoj. Z izvedbo te maše je zbor sodeloval tudi v nedeljo, 18. maja, pri bogoslužju v cerkvi v Tolminu. Pod oboki tolminske cerkve so zazvenele še druge velikonočne pesmi, kot Faistova Velikonočni zvonovi, Kubikova Raduj se, Kraljica nebeška ter Mavova Jezus premagavec groba.

V nedeljo, 8. junija, je zbor na povabilo nekdanjega zborovodje Tomaža Tozona sodeloval na dobrodelnem koncertu za društvo Sožitje v cerkvi sv. Volbenka v Poljanski dolini. V cerkvi, ki je obogatena s slikami Alojza in Janeza Šubica, so števerjanski pevci zapeli narodno Nocoj, pa oh nocoj, Devovo Stoji hartelc zahrajen, Jenkovo Strunam, zaključili pa z Marijinima Že pada mrak v dolino (Peter Jereb) in Večerni zvon (Ignacij Hladnik).

Za zaključek letošnje sezone pa je zbor priredil koncert, tokrat zamišljen nekoliko drugače, in sicer med Borovci, pod zvezdnatim nebom. V prvem delu koncerta so se zvrstile umetne pesmi: uvodoma so pevci zapeli Jenkovo Strunam, sledili sta ji Nocoj pa, oh nocoj ter Stoji hartelc zahrajen. Pevci so se nato za hip povrnili tudi v 16. stoletje, v obdobje, ko je živel flamski glasbenik Orlando di Lasso: občinstvu so predstavili eno od skladb iz njegovega mladostnega obdobja z naslovom Canzone. Iz obširnega opusa J. S. Bacha pa so izbrali delo Jesu, meine Freude na Crugerjevo besedilo. Ob zaključku prvega dela pa se je zbor spet povrnil med slovenske avtorje z Vodopivčovo Star klavir, Ježevo Igraj kolce ter Vrabčovo Veter na besedilo Srečka Kosovela. Poslušalcem se je nato predstavil Trio Kresnice, ki ga sestavljajo tri mlade novogoriške pevke. Večer so popestrile z Vrabčovo Čuk se je oženil ter ljudsko Kaj se ti pobič. Svoj nastop so zaključile s črnsko duhovno Sometimes I feel. Drugi del koncerta je zbor posvetil narodnim skladbam: pod večernim nebom so zazvenele Njega ni in Kje je moj mili dom; fantje mešanega zbora so nato občinstvo navdušili s pesmijo Karlinca je štemana (Z. Prelovce). Iz številnih priredb, ki jih je med svojim raziskovanjem narečij sestavil Pavle Merku, so pevci izbrali priredbo ljudske pesmi iz Bile Injen ču'a 'tji gna. Sledile so ji dubrovniška poskočnica Lindo Vladimirja Berdoviča, koroška narodna Is schon still uman See in Youmansova Tea for two. Ob koncu je predsednik društva F. B. Sedej Mihael Corsi povabil na oder organista Hermana Srebrnič, ki je letos praznoval svoj 80. rojstni dan. Zbor se je namreč hotel s tem koncertom zahvaliti organistu Hermanu za ves trud, ki ga je vložil v zbor v vseh teh letih in za navdušenje, s katerim je vedno znal spodbuditi pevce. Mihael Corsi mu je v imenu zbora izročil majhen spomin ter ga povabil naj za zaključek koncerta s pevci zapoje še dve Marijini pesmi: Že pada mrak v dolino in Večerni zvon. Večer pa se seveda še ni končal, saj so se pevci in številni ljubitelji lepega petja, ki so sledili koncertu, skupaj še dolgo veselili s prepevanjem slovenskih pesmi.

Tudi za zbor so sedaj na vrsti poletne počitnice, v katerih upamo, da si bodo pevci nabrali novih moči in tako jeseni s še večjim navdušenjem pričeli novo sezono.

MARTINA VALENTINČIČ

DELOVANJE OTROŠKEGA ZBORA

Mesec junij je že tu in z njim čas obračuna s preteklo sezono in čas načrtov za prihodnjo sezono. Otroški zbor je tudi v zadnjih treh mesecih redno vadil ob nedeljah po sveti maši, večkrat pa se je tudi predstavil občinstvu.

V soboto, 5. aprila 2003, je otroški zbor pel na 3. tekmovanju Zlata grla v Kulturnem domu v Sovodnjah, ki ga organizirata Prosvetno društvo in Mladinski pevski zbor Vrh sv. Mihaela. Na ta nastop so se otroci skrbno pripravljali cela dva meseca, zadnje čase pa so nedeljske pevske vaje postajale zelo naporne. Videli pa smo, da je bil trud poplačan!

To je prvič v zgodovini števerjanskega otroškega zbora, da se vaški otroci udeležijo tekmovanja. Mali in obetavni pevci so torej imeli priložnost, da staršem, komisiji, občinstvu, še posebno pa samim sebi dokažejo, kaj zmorejo. Preizkušnja pa je bila še toliko bolj zahtevna, ker je otroški zbor nastopil na tekmovanju prvič, poleg vsega pa je bil še prvi na vrsti! Na programu je bila najprej obvezna pesem, in sicer Gobčeva Čudežna klop, sledila pa ji je Pa se sliš' v Pahorjevi priredbi. Največ treme so otroci imeli prav za komaj omenjeno skladbo, saj je dvoglasna. Za konec pa so veselo zapeli svojo "himno", Faloti veseljaki.

Po končanem tekmovanju se je komisija sestala in kasneje tudi razglasila zmagovalca: v kategoriji otroških zborov je zmagal tržaški otroški zbor OŠ A. Bubnič iz Milj. Seveda pa smo lahko vseeno veseli, saj je komisija pohvalila otroški zbor za interpretacijo vseh pesmi. Kljub tremi so se števerjanski otroci zares lepo izkazali!

V petek, 25. aprila 2003, je zbor pel na tradicionalnem Prazniku fitalje v Rup. Poleg otroških zborov Rupa - Peč, Plešivo, Štmaver, Podgora in Vrh sv. Mihaela, so se občinstvu predstavili tudi Števerjanci, ki so pod vodstvom Eliane Humar in ob spremljavi Martine Valentinčič zapeli najprej Gobčevo Čudežna klop, zatem še Počitniški oglas Naceta Duha, Pa se sliš' v Pahorjevi priredbi, nazadnje pa veselo Faloti veseljaki prav tako Naceta Duha. Nastop je bil kar dober, zatem pa so otroci takoj zdijrali na dvorišče, kjer so še dolgo tekali in se lovili.

Letošnjo sezono so otroci zaključili s petjem pri sveti maši, in sicer v torek, 27. maja. Za začetek so zapeli lepo majniško Že slavčki žvrgolijo; na harmonij je igrala Martina Valentinčič. Po prvem berilu so verniki lahko poslušali spev Alabare, ki so ga spremljali pridni in obetavni kitaristi: Gabrijel, Elija in Fabijan. Zatem je bila na vrsti živahna Aleluja, ki pravi, da se veselje ne bo končalo. Med obhajilom smo pod cerkvenimi oboki lahko prisluhnili na novo naštudirani pesmi S teboj gremo! in Hvala. Za zaključek svete maše pa je lepo zazvenela še Marijina Vsi pojoč se oglasimo. Na kitaro so poleg naših mladih pevcev igrali tudi Mihael, Manuel in Luka, ki se jim iskreno zahvaljujemo za pomoč!

Pred koncem svete maše se je gospod župnik Anton Lazar zahvalil za lepo petje in se priporočil, da bi zopet obudili staro navado: pred leti je namreč otroški zbor pel vsak mesec pri sveti maši. Upamo, da nam bo to uspelo že v prihodnji sezoni.

Ker so bili letos otroci zelo potrpežljivi in delavni in so velikokrat nastopili, smo jim za konec šolskega leta poskrbeli tudi prijetno presenečenje: izlet v Gardaland. O tem pa bomo poročali v prispevku na naslednji strani.

ELIANA HUMAR

IZLET V GARDALAND

V ponedeljek, 2. junija, smo se člani Mladinskega krožka, pevci Otroškega zbora, starši in prijatelji zbrali že v jutranjih urah na trgu pred cerkvijo in se veselo odpeljali z avtobusom v Gardaland. Otroci so seveda zasedli zadnje prostore avtobusa, kjer je bil vso vožnjo pravi živ žav! Kitaristi Elija, Fabijan, Gabrijel, Simon in Mihael so zabavali vse prisotne z znanimi popevkami. »Hit« tega izleta pa je bila pesem "Na gori raste zelen bor", ki nas je spremljala od jutra do večera.

Pred zabavišče Gardaland smo prispeli okrog 10. ure, takrat sta tudi Katja in Eliana takoj izstopili z avtobusa, da bi čimprej priskrbeli vstopnice vsem prisotnim. In res smo okrog 11. vstopili v to veliko zabavišče, kjer so si otroci najprej šli ogledat hišo maskote Gardalanda, to je Prezzemolo, najpogumnejši pa so šli tudi na večje vrtiljake. V vročem dnevu si je vsakdo seveda želel hladne vode, zato ni čudno, če smo se ob vsakem vodnjaku oblivali in se nekoliko hladili.

Čas je hitro iztekel, tako da smo se ob 18.30 vrnili k avtobusu kar utrujeni. Med potjo proti domu so nekateri od nas takoj zaspali, drugi pa smo imeli še nekaj energij, ki smo jih do konca porabili s petjem, smejanjem in zabavo.

Mislím, da je izlet popolnoma uspel, tako po številu prijavljenih kot tudi po razposajenju in brezskrbnosti otrok ter veselem razpoloženju vseh prisotnih. Upamo, da bomo tudi naslednje leto organizirali podoben izlet, mogoče v kako drugo zabavišče, in bomo veselo zaključili konec sezone z upanjem na lepo in uspešno bodočnost samega društva F. B. Sedej.

ELIANA HUMAR

PRAZNOVANJE VELIKONOČNEGA PONEDELJKA

Mladinski krožek organizira vsako leto praznovanje velikonočnega ponedeljka. V zadnjih letih smo imeli navado, da smo se že na Veliko noč popoldne odpravili na izlet in prespali v kaki koči. Lani smo na primer prenočili v koči sv. Jožefa v Žabnicah pri Trbižu.

Letos smo Veliko noč praznovali v Števerjanu. Po kosilu z domačimi smo se najprej zbrali pri Martini Hlede in se tam prepustili smehu. Zvečer pa smo se odpravili na dom Aljoše Dorni, kjer sta nam Alenka di Battista in Karin Dorni pripravili palačinke, jedli smo tudi sladoled in gledali film.

Namen Velikonočnega ponedeljka pa je bil piknik na Prevalu. Ker pa nam vreme ni bilo naklonjeno, smo ta dan preživeli na domu Eliane Humar. Zbrali smo se v gostilni pri Korsiču približno ob enajstih in si tam organizirali popoldan. Kot običajno smo pekli meso na žaru in si čas kratili s smehom in dobro voljo. Seveda pa nista smeli manjkati kitara in lepo petje. Morebitno tišino je razbil glas harmonike, na katero je igral Tadej Lango. Popoldan je bil precej živahen: eni so kvartali, drugi so igrali družabne igre, nekdo pa se je tudi prepustil počitku. Obiskal nas je tudi predsednik društva, ki je družabnosti in mladini precej naklonjen. S seboj je pripeljal tudi nekatere druge prijatelje.

Videti je bilo, da smo se vsi počutili dobro in očitno je, da ni bistven kraj družabnosti, ampak da smo vsi skupaj in se zabavamo.

KATJA DORNI

TRADICIJA JE PAČ TRADICIJA!

Tudi v briški vasi Števerjan imajo fantje navado, da dekletom postavijo mlaj. Priprave se začnejo že 30. aprila popoldan, ko se zberejo in gredo nabirat bršljan, iz katerega spletejo venec. Letos so se odpravili v gozd okrog enajstih zvečer, na kraj, kjer so že nekaj dni prej poiskali najvišji in najprimernejši hrast. S pomočjo kmetijskih strojev, so ga pripeljali na trg Svobode, za Števerjance Plac, kjer je tudi stal cel mesec maj. Potrudili so se in poiskali tudi najlepši beli list, ki so ga pritrdili na vrh hrasta.

Ker so dimenzije mlaja precej velike, saj je lani dosegel 26 metrov in tako zmagal natečaj Naj, naj goriški mlaj, so si tudi letos fantje pri dviganju pomagali s traktorjem.

Medtem ko so se fantje trudili, smo jim dekleta pripravljale prigrizek, s katerim so si zopet pridobili moči. Ko so dokončali, smo se jim dekleta zahvalile tako, da smo jim ponudile peneče vino in jim namenile dolg aplavz.

Letos so na venec pripeli tudi trakove, ki ponazarjajo slovensko zastavo, kar daje mlaju dodatno lepoto.

Mislím, da je postavljanje mlaja povsod, tako tudi pri nas, trenutek združevanja fantov, ki se strinjajo z eno in isto mislijo: postaviti čim lepši mlaj v čast števerjanskim dekletom in celi vasi.

Tudi letos smo se udeležili natečaja Naj, naj goriški mlaj, a žal brez pozitivnih rezultatov, tako da se bo treba drugo leto bolj potruditi.

KATJA DORNI

PRAZNOVANJE SV. FLORIJANA

Kot vam je mogoče znano, je zavetnik naše vasi sv. Florijan. Praznujemo ga 4. maja in ob tej priložnosti organizira društvo F.B. Sedej piknik med Borovci. Letos je ta dan padel prav na nedeljo. Farani so se najprej zbrali pri sv. maši, ki jo je ob tej priložnosti daroval g. Jožko Kragelj. Poleg njega so bili v gosteh tudi pritrkovalci s Ceste pri Ajdovščini.

Po končanem obredu so bili vsi povabljeni med Borovce, kjer jih je že čakal kozarec briškega vina in tudi majhen prigrizek, saj je Florijan že pekel čevapčiče. Sledila je pašta, zelenjava in meso. Družabnost je popestril zvok kitare, oglasilo se jih je kar štiri, nadalje kričanje ter veselje otrok, ki so se veselo lovili in igrali.

Popoldansko utrujenost je premagala kava, ki so jo pripravile naše vaške kuharice. One so seveda poskrbele za celotno kosilo s pomočjo mladih natakarič. S kavo so ponudile tudi štrudelj, ki so ga same spekle.

Veseli je prijetna družba sta trajali dolgo v popoldan, ko je bilo treba vse pospraviti in oditi domov. Tisti Števerjanci pa, ki še niso bili utrujeni, so se odpravili še v klet k vinogradniku Ivanu na kozarec dobre briške kapljice in nato k prijatelju Robiju.

Tako se je zaključil pester in prijeten dan in z njim tudi praznovanje zavetnika sv. Florijana, na katerega se bomo zopet spomnili, če ne prej, naslednje leto.

KATJA DORNI

ŠPORT KOT SIMBOL SPROSTITVE

Veliko je takih, ki bi ob športu preživljali cele dni, so pa tudi taki, ki se z njim zadovoljijo samo en teden v letu. In ne zato, da bi shujšali ali postali lepši, ampak samo zato, da bi se nekaj ur sprostiti in preživeli lepe trenutke v družbi. Prav ta pa je namen Športnega tedna, ki ga že dolgo prireajo v Števerjanu. Organizira ga Mladinski krožek in pri njem sodelujejo tako najmlajši kakor odrasli.

Letošnji Športni teden 2003 se je odvijal od 14. do 18 oziroma 19. junija, ker je bilo treba zaradi slabega vremena prestaviti tekmo v ženskem nogometu Britof proti Dolenjemu koncu. V soboto, 14. junija, se je v spodnjih prostorih Sedejevega doma odvijal turnir v briškoli. Tretje mesto je osvojila dvojica Martin Komjanc in Nikolaj Pintar in tako odnesla domov dve salami. Kolo sira, to se pravi nagrado za drugo mesto, pa sta pojedla, skupaj z drugimi, Evgen Komjanc in Edi Lutman. Prvo mesto pa sta si prisvojila Matej Pintar in Alex Makuc, ki sta zmagala mortadelo.

V nedeljo popoldne sta se na igrišču S. Luigi v Gorici borili ekipa iz Britofa proti ekipi iz Dolenjega konca. Tako se že od nekdaj imenujeta dva predela Števerjana (spodnji in gornji del). Nogometna tekma se je pričela ob 17. uri. Za Britof so igrali: Fulvio Devetak, Aljoša Dorni, Marjan Drufovka, Matija Faganel, Andrej Marassi, Simon Terpin, za Dolenji konec pa Filip Hlede, Ivan Komjanc, Edi Lutman, Nikolaj, Martin in Manuel Pintar. Zmagal pa je Dolenji konec s 6:4. Videli smo lahko kar 10 zadetkov, in sicer za Britof so zadeli po enega Fulvio in Aljoša in dva Simon, za Dolenji konec po enega Filip in Nikolaj, dva pa Manuel in Martin.

Naslednjega dne smo se zbrali pred Sedejevim domom za tekmo v namiznem tenisu. Letos so se vpisali tudi trije otroci, Stefania Beretta, Liza Terčič in Gabrijel Lango, ki je dekletu tudi premagal, sledila mu je Liza, na tretje mesto pa se je uvrstila Stefania. Pri dekletih je zmagala Isabel Maniã, ki je v finalu premagala Martino Hlede; slednja je tako zasedla drugo mesto. Evelin Bulfoni se je morala zadovoljiti s tretjim. Med fanti je bil najmočnejši Manuel Pintar, na drugi stopnički je bil Mitja Škorjanc, na tretji pa David Škorjanc.

Poleg briškole doseže popularen obisk tudi »tučenje«, to se pravi met krogle. Popoldne sta Aljoša in Evgen pripravila »zuk« in ko se je proti večeru zbralo nekaj ljudi, smo že začeli s tekmovanjem. Elija Mužič, Gabrijel Lango, Fabijan Mužič in Daniel Hlede: tako so se uvrstili najmlajši. Med odraslimi je bilo pet ekip, med katerimi tudi ena ženska, ki so jo sestavljale Karin in Katja Dorni ter Isabel Maniã. Skupaj so dosegle 42 točk. Tekmovanje pa je zmagala ekipa z Martinom Komjancem, Markom Lutmanom in Ivanom Vogričem. Drugouvrščeni so bili Silvan in Rinaldo Dorni z Martinom Drufovko. Branko Terčič, Florijan Lango in Franko Hlede so zasedli tretje mesto, za njimi pa še Tadej Lango, Aljoša Dorni in Martin Pintar. Kot posameznik je največ točk dosegel Martin Komjanc (30 točk), sledila sta mu Rinaldo Dorni (26 točk) in Silvan Dorni (24).

Zadnji dan Športnega tedna 2003 pa je bil v četrtek, 19. junija, ko se je na Jazbinah odigrala nogometna tekma, vedno med Britofom in Dolenjim koncem, a tokrat med ženskami. Za zmago Britofa so se borile: Kristina in Hadrijana Corsi, Katja in Nikol Dorni, Petra Miklus in Liliana Terpin. Za Dolenji konec pa so igrale Evelin Bulfoni, Martina Hlede, Eliana Humar, Isabel Maniã, Agata Pipan in Roberta. Tekma je bila res zelo zanimiva, saj so najprej Končarke vodile z 2:0, Britof pa se ni vdal in že pred koncem prvega polčasa se je rezultat izenačil. V drugem polčasu pa so Britovke zadele še dva gola, med katerimi je bil eden avtogol in tako zmagale s 4:2. Gole za Britof so zadele: dva Hadrijana, enega Petra in eden je bil, kot že povedano, avtogol. Za Dolenji konec pa sta zadeli Evelin in Agata.

Nagrajevanje Športnega tedna bo kot običajno 6. januarja v Sedejevem domu ob prazniku sv. Treh Kraljev. Prikazali bomo tudi posnetek celotnega tedna, ki bo takrat obudil samo še en lep spomin na minulo poletje.

Mladinski krožek želi vsem Vam vesele počitnice!

KATJA DORNI

NOGOMETNI TURNIR

Na Goriškem je poleti na sporedu več športnih in rekreativnih prireditev. Med temi je tudi več turnirjev v malem nogometu na plošči in na travi, kjer je na seznamu sodelujočih ekip po navadi uvrščena tudi števerjanska moška in ženska ekipa.

MOŠKA NOGOMETNA EKIPA

Moško ekipo, ki se že vrsto let udeležuje poletnih turnirjev v malem nogometu na plošči in na travi, sestavlja sledeče moštvo: Fulvio Devetak, Marjan Drufovka, Gerardo Falcicchia, Aleš Feri, Manuel Komic, Nikolaj Pintar, Luca Sartori, Edi Skok in Giorgio Sotgia. Devetak je letos prvič igral v števerjanskih vrstah in to je nedvomno okrepilo ter naknadno ojačilo moštvo.

Prvi turnir je na sporedu v Gabrjah v prvi polovici meseca junija. Ekipa iz Števerjana, ki si je na tem turnirju prejšnje leto priborila ugledno četrto mesto, je bila uvrščena v skupino z ekipama Dol - Poljane in Rupa - Peč. Prvo tekmo je odigrala proti ekipi Dol - Poljane, in sicer v sredo, 4. junija ob 19.15, ter gladko zmagala z 11 : 0. Rezultat dokazuje enosmernost igranja. Eden zadetek sta dala Sartori in Komic, tri pa Falcicchia, Pintar in Sotgia. Drugo tekmo so Števerjanci igrali v petek, 13. junija ob 19.15, proti ekipi Rupa - Peč. Tokrat se je tekma ponesrečila, saj so Števerjanci par napak drago plačali s izločitvijo iz turnirja. Nedvomni favoriti so remizirali s 3 : 2. Za Števerjan je oba zadetka dal najboljši števerjanski igralec Komic. Prava škoda, ker je letošnja ekipa imela velike možnosti, da bi se lahko izkazala!

MARJAN DRUFOVKA

ŽENSKA NOGOMETNA EKIPA

Tudi letos smo se števerjanske punce udeležile turnirja v Gabrjah. Na turnirju je sodelovalo 7 ženskih ekip: Rupa - Peč, Sovodnje, Vrh, Poljane - Medja vas, Števerjan, Dolina in Doberdob. Nekatere ekipe se na turnir kar dobro pripravljajo (trenirajo kar cele mesece), druge pa se vpišejo bolj za zabavo oziroma sprostitev (mi sodimo v to skupino). Seveda si zato ne pričujemo velikih rezultatov, čeprav smo se letos kar dobro izkazale. Našo ekipo sestavljajo: Evelin Bulfoni, Agata Pipan, Isabel Manià, Katja Dorni, Eliana Humar, Petra Miklus, Hadrijana Corsi, Caterina Quinzi, Veronika Povšič, Nikol Dorni, Martina Hlede in Roberta Ressi. Prvo tekmo smo odigrale v torek, 3. junija ob 19.15, proti ekipi Poljane - Medja vas. Kraševke so prevladale s 4 : 2; zadetek za našo ekipo sta dosegli Petra in Agata. Druga tekma pa je bila v četrtek, 5. junija ob 19.15, ko smo bile spet poražene, tokrat pa s 3 : 1 proti ekipi Rupa - Peč. Za števerjansko ekipo je gol dala Evelin. Letos so turnir zmagala res pridna dekleta iz Doline, na drugo mesto se je uvrstil Doberdob, na tretje pa Rupa - Peč. Pri vsaki ekipi pa so izbrali najlepšo (Petra Miklus) ter najboljšo igralko (Martina Hlede).

MARTINA HLEDE

Na sporedu bo sedaj turnir v malem nogometu na travi v Doberdobu, ki se bo vršil od 14. do 19. julija na tamkajšnjem občinskem nogometnem igrišču. Držimo pesti za naši ekipi!

ŠPORTNE ČESTITKE

Čestitke za uspeh si zaslužijo mlade šprtnice Lara Prinčič s Križišča in Alice ter Federica Quaglia s Sovence, ki so skupaj osvojile naslov deželnih prvakinj v štafeti v atletiki, in tudi fantje Olimpije, ki so dosegli lepo napredovanje iz prve divizije v D ligo. Poleg tega čestitamo še Loris Manià, ki je s svojo odbojgarsko ekipo napredoval v A1 - ligo.

SUPER SEZONA EDIJA SKOKA

Po sedmih mesecih premora se je za Edija zopet začela dobra sezona. V Lignanu se je odvijala prva važna tekma in sicer 3. Gran Prix d' Europa. Do predfinala je Edi došel na drugo mesto, v finalu pa je z odličnim 24 na 25 golobov osvojil 1. mesto. Medtem so potekale tudi kvalifikacije za državno prvenstvo, in sicer v Riminiju je Edi prejel 5. mesto z rezultatom 113 na 125 golobov v težkih vročinskih pogojih. Nato so se uspehi nadaljevali v Ubaldu z uvrščenim 4. mestom z zadetimi 119 na 125 in uvrstitvijo v finale kot 23. Uspeh se je zaokrožil še s prestopom s kategorije PRVA EXTRA na ECCELLENZO, to je najvišja kategorija, v kateri selektor izbira strelce za reprezentanco. S temi rezultati je Edi dohitel finalo državnega prvenstva, ki bo v Todi (Rim) konec avgusta. V Vidmu pa je prejel naslov deželnega prvaka z rezultatom 48 na 50. V disciplini Fossa Universale v tekmi državnega prvenstva, ki se je odvijala v Lonatu pri Gardskem jezeru, pa je osvojil 8. mesto. Odigral je še manjše tekme, ki jih je enako dobro speljal.

LILIANA IN HADRIJANA

KUHARSKI TEČAJ

V mesecu marcu se je odvijal kuharski tečaj, ki je bil organiziran v sklopu društva Sedej. Tečajni večeri so potekali v gostilni na Sovenci in to na željo gospe Gabrielle Devetak iz znane gostilne Devetak z Vrha sv. Mihaela, ki je tečaj strokovno vodila. Udeleženci so spoznavali in utrjevali kuharske veščine in upamo, da bodo z novim znanjem koga razveselili in nasitili.

VSE NAJBOLJŠE

Náš poštar Sergio je 6. junija praznoval rojstni dan in kot poje pesem: "Zdaj si v najlepših letih petdesetih zrelih letih, prikorakal si že pol poti novih petdeset te loví."

Vse najboljše ti voščijo Števerjanke in Števerjanci.

DRUŽABNA VEČERJA

V četrtek, 22. maja, so se žene in dekleta, ki skrbijo oz. čistijo in krasijo cerkev, zbrale v gostilni Koršič in preživele prijeten družabni večer. Gostitelj je bil g. župnik Anton Lazar in nekateri darovalci.

V naši župniji se vsak mesec vrsti en zaselek, ko žene in dekleta tistega zaselka gredo enkrat tedensko v cerkev snažit in krasit, tudi finačno same poskrbijo za stroške. Ta sistem je uvedel že g. župnik Ambrož Kodelja. Sicer se ob velikih svečanostih kar skupaj angažirajo in še bolj bi se lahko kar za veliko noč in božič redno, kot je svetovala ga. Jerica. Kar si žene še želijo, je več mladih deklet, ki bi pomagale in tudi kak izlet bi "pašal".

HADRIJANA CORSI

OSNOVNOŠOLCI PIŠEJO:

IZLET V ČEDAD

V soboto, 12. aprila, smo šli v Čedad. Mi smo se srečali na železniški postaji. Vlak je prišel ob 7.55. Vsi so bili veseli. Na vlaku sem klepetal z Michelejem. Ko smo prišli v Čedad, smo videli kip Julija Cezarja. Alice je prebrala, kaj se je nekoč zgodilo v Čedadu. Šli smo v stolnico. Ogledali smo si tudi muzej. V muzeju smo videli orožje, orodje in ogrlice Langobardov. Potem smo šli pod zemljo. Stopnice so bile polne vode. V keltskem podzemlju je bila figura na steni. Potem smo šli gledat tudi Hudičev most. Nato smo šli na železniško postajo.

Ko je prišel vlak, smo šli domov. Ta izlet v Čedad je bil pomemben, ker sem spoznal veliko zanimivih stvari.

LORENZO VIZIN, 3. razred

IZLET V ČEDAD

V soboto, 12. aprila 2003, smo šli na izlet v Čedad. Zbrali smo se na železniški postaji. Vsi smo šli na vlak in jaz sem sedel blizu Elije in Daniela. V Vidmu smo zamenjali vlak. Hodili smo do cerkve. Vsi smo šli noter. Notri je bilo ogromno reči. Potem smo videli ogromen vodnjak z vodo. Potem smo šli pod Hudičev most in se slikali. Učiteljica nam je povedala legendo o tem mostu. Potem smo šli v muzej in smo videli star denar, križe, sulice, vaze, kape, kipe in vrvice. Nato smo šli na vlak in se vrnili domov.

LUCA FIORELLI, 3. razred

IZLET V ČEDAD

V soboto, 12. aprila 2003, smo se zbrali na železniški postaji v Gorici. Ni bil lep dan, ker je deževalo. Vlak je peljal ob 7.55 do Vidma. Tam smo vzeli vlak za Čedad. Jaz sem na vlaku sedel z Lukom in Elijem. Ko smo prišli v Čedad, smo si ogledali mesto, smo videli stolnico, kjer so stare stvari iz kamna. Ta cerkev je bila trikrat sezidana. V Čedad smo šli tudi pod zemljo gledat zapore. Nekoč so bile tam tudi grobnice. Gabrijel, Michele, Luca, Fabijan in Lorenzo so bili kaznovani, ker so se igrali z dežnikom in niso poslušali učiteljice. Potem smo šli gledat Hudičev most. Pravijo, da je hudič v eni noči zgradil most in je rekel, da bo vzel dušo prvega, ki bo šel čez most. Namesto, da bi poslali človeka, so poslali žival. Hudič je bil tako jezen, da je poškodoval kos mosta. Ta most je bil zgrajen leta 1516. Nato smo šli gledati starodavne hiše Langobardov.

Na koncu smo si ogledali muzej blizu cerkve. Gabrijel je v vlaku pljuval iz okna in Luca je vrgel pongo.

DANIEL HLEDE, 3. razred

IZLET V LJUBLJANO

Ljubljana leži 298 m nad morjem. Ima srednjeevropsko podnebje in vpliv toplega Jadranskega morja. Januar je najmrzlejši mesec, julij pa najtoplejši. Skozi Ljubljano teče reka Ljubljanica.

LJUBLJANA NEKOČ

Legenda pravi, da je grški kraljevič Jaron zaplul iz Črnega morja v Donavo, iz nje v Savo in iz Save v Ljubljano. Ob izviru reke Ljubljanice so on in njegovi prijatelji Argonavti našli veliko jezero. Tam je Jazon naletel na veliko pošast in jo ubil. Bil je Ljubljanski zmaj, ki je postal tudi

simbol mesta.

V 3. stoletju pred Kristusom so Ljubljansko kotlino poselili Kelti. Rimljani so popustili več dokazov o bivanju na tem prostoru in na jugozahodnem delu današnje Ljubljane zgradili mesto Emona. V Emoni je bilo 5.000 - 6.000 prebivalcev, ki so bili povečini trgovci, rokodelci in tudi državni uradniki. Mesto je imelo tudi svojo božico Egrno.

Ko je zahodni del rimskega cesarstva propadel, je propadla tudi rimska Emona. Slovanski predniki so v te kraje prišli ob koncu 6. stoletja. Prva pisna omemba Ljubljane izvira iz leta 1144, Laibach. Dve leti kasneje pa se pojavi slovenski zapis imena Luwigana.

V 12. stoletju je Ljubljana obsegala ljubljanski grad, sedanji Stari trg in Florjansko ulico. Vzpon mesta se je začel v 13. stoletju, ko je Ljubljana postala prestolnica dežele Kranjske. Naselje je bilo sestavljeno iz: Starega, Mestnega in Novega trga.

Leta 1335 je Ljubljana s Kranjsko vred prišla pod habsburško oblast, pod katero je ostala do konca svetovne vojne. Po potresu leta 1511 je mesto štel 5.000 prebivalcev. V tem času sta delovala Primož Trubar, ki je v sredini 16. stoletja izdal prvi dve slovenski knjigi Katekizem in Abecednik, ter Jurij Dalmatin, ki je v slovenščino prevedel Biblijo. V letih 1809 - 1813 je Ljubljana bila prestolnica Ilirskih provinc. V tem času se je mesto močno razširilo. Slovenščini so Francozi dajali veliko spodbud. Leta 1849 je v Ljubljano z Dunaja pripeljal prvi vlak in osem let kasneje je Ljubljana bila povezana s Trstom. Ljubljanačani so se veselili železne ceste, saj je obljubljala potovanja in jih približala Evropi.

Leta 1895 je v Ljubljani prišlo do potresa, ki je porušil večji del mesta. V tistem času so bile te civilizacijske pridobitve: vodovod, elektrika, kanalizacija in tramvaj.

Ko je Avstro - Ogrska razpadla, je Slovenija, ki so jo poimenovali v enotno kraljevino Jugoslavija, postala upravno - politično središče Slovenije. Štela je 80.000 prebivalcev. Leta 1919 so ustanovili Univerzo, leta 1918 Narodno galerijo, leta 1938 pa Akademijo znanosti in umetnosti. Današnje podobo Ljubljane je oblikoval Jože Plečnik, arhitekt in veliki mojster.

Med drugo svetovno vojno je mesto doživelo najprej italijansko in nato nemško vojaško zasedbo. Mesto je bilo obdano z žico. Po vojni je postala Ljubljana glavno mesto Slovenije.

23. decembra 1990 so odločili za samostojnost in neodvisnost.

Ljubljana je politično in kulturno srce slovenskega naroda, kjer živi 270 tisoč ljudi in ima muzeje, galerije, univerzo in akademije, pa tudi številne parke in gozdnate površine.

LJUBLJANSKI GRAD

Že stoletja bdi nad Ljubljano njen simbol ljubljanski grad. Opazimo ga že na daleč, s katerekoli strani se približamo mestu.

Na grajskem griču se je v starejših časih dno usahlega jezera porušilo v trda tla od griča do Krima. Grajski grič obdaja reka od treh strani.

Začetek gradnje se je začelo v 11. stoletju.

V gradu sta vredna ogleda peterokotni stolp, ki so ga prenovili leta 1990 in kapela sv. Ignacija. Z novega stolpa je lep razgled na mesto.

Moderna zasnova gradu z novimi funkcijami je zamišljena v najtesnejši povezavi z mestom in s prepletanjem umetnosti in kulture ter gostinske, turistične ponudbe.

PREŠERNOV TRG

Ta trg je poimenovan po največjem slovenskem pesniku Francetu Prešernu. Spomenik je bil odkrit leta 1905. Trg obvladuje po italijanskih vzorih oblikovana fasada Frančiškanske cerkve, ki je bila zgrajena med leti 1646 in 1660. V cerkvi je velik oltar, ki ga je zgradil kipar Francesco Robbe leta 1736. V sredi 19. stoletja je okrasil s freskami Matej Langus, njegove slike pa je obnovil Matej Sternen. Ljubljanska arhitektonska posebnost je Tromostovje, ki je sestavljeno iz starega kamnitega

mostu iz leta 1842 in še dveh, ki jih je razpel čez reko arhitekt Jože Plečnik leta 1931. To Tromostovje povezuje stari in novi del mesta.

UČENCI 5. RAZREDA

USPEHI V ŠOLSKEM LETU 2002/03

BRALNA OLIMPIJADA

Jernej Terpin
Matija Corsi
Marco Marega
Lorenzo Vizin

TEKMOVANJE V ŠPORTNIH PANOGAH

Jernej Terpin: 2. mesto v teku
Liza Terčič: 1. mesto skok v daljino

VEGOV NATEČAJ MATEMATIKE

Priznanje so prejeli: Daniel Hlede
Fabijan Mužič
Alice Mian

LIKOVNI NATEČAJ ČEŠNJE OD CVETA DO ... (Dobrovo)

Nagrado so prejeli: Matija Corsi
Jernej Terpin
Ana Terčič
Marco Marega
Enrico Marega
Luca Fiorelli
Daniel Hlede
Lorenzo Vizin
Liza Terčič
Fabijan Mužič
Michele Marega
Gabrijel Lango

Šola je prejela pohvalo za sodelovanje.

KRAJEVNI PRAZNIK V MEDANI

Krajevna skupnost Medana, ki združuje vasi Medana, Ceglo in Plešivo, praznuje krajevni praznik 27. april že 23. leto zapored. Začelo se je v petek s turnirjem v malem nogometu, košarki in balinanju. Na »patinaži« sta se v malem nogometu med seboj pomerili dve skupini medanskih otrok. Sledile so tekme v košarki. Pokal za prvo mesto je odnesla ekipa Odpisanih. Vzporedno s tem je na balinišču potekal turnir moških in ženskih balinarskih ekip.

V soboto so otroci iz Medane od 1. do 4. razreda OŠ in njihove mentorice pripravili nastop na prireditvi za starejše krajanke, ki jo vsako leto organizira vaški odbor RK iz Medane. V KS je kar 84 krajanov in krajanek, ki so dopolnili 70 let. Najstarejša krajanke je Emilija Toroš, po domače Milka Lenleva, ki se je rodila leta 1911, najstarejši krajan pa Anton Srebrnič, po domače Tonči Kozanjču, rojen 1906. leta, s Ceglega. Pred neformalnim družabnim srečanjem smo se nasmejali še ob enodejanki amaterskega gledališča iz Neblega z naslovom V posredovalnici.

Zvečer smo na 21. reviji briških pevske skupnosti lahko prisluhnili pevske skupnosti iz celotnih Brd in gostom, Mešanemu pevskemu zboru Korotan iz Šmihela na avstrijskem Koroškem. Najprej se je sedanjí predsednik KS Rado Sirk zahvalil bivšemu predsedniku Oskarju Kristančiču za uspešno predsednikovanje KS Medana. Sledil je nastop Martine Kocina z glasbeno spremljavo Radovana Kokošarja. Prijetno je bilo prisluhniti zboru Aktiva kmečkih žena iz Brd, ki pojejo predvsem priredbe znanih melodij na besedila Jožice Krašček. Naslednji je nastopil Kvartin iz Neblega, ki mu je sledil moški zbor iz Kojškega. Zbor ima letos za seboj uspešno sezono, praznovali so 25. obletnico obstoja, kar so obeležili s celovečernim koncertom. Poleg tega so se na tekmovanju Goriški zbori pojo prebili z lokalne ravni na območje. Vinike so občinstvo ogrele s priredbo ljudske pesmi Čuk se je oženil. Sledil jim je iz Prage nagrajeni zbor Rado Simoniti. Nonet Brda je poslušalstvo razveselil s priredbami slovenskih večno zelenih pesmi v priredbi njihovega umetniškega vodje. Omeniti velja, da se je MePZ Rado Simoniti letos ponovno pridružil družini petih (izmed 27 skupin) najboljših vokalnih sestavov Goriške, med katere se redno uvrščata Vinika in Nonet.

Podobno kot lansko leto se je tudi letošnji 27. april prebudil v deževnem jutru. Družinsko kolesarjenje, ki bi moralo slediti sveti maši, je tako odpadlo, ni pa odpadel pohod, saj se je že poldan svetil v lepem soncu. Kar veliko število pohodnikov se je zbralo pred obeležjem v Jami, kjer se je pohod letos začel. Po poslušanju partizanskih pesmi, ki so nam priklicale nostalgčne spomine, sta sledili recitaciji, nastop priložnostnega mešanega zbora iz Medane, zatem pa so še edini živeči bivši interniranci iz Jame, Lojza Košir in Anica Čehovin, po domače Anica in Lojza od Milje, ter Mirko Kristančič z Brega, prejeli spominska darila. Slavnostni govornik je bil član slovenskega parlamenta Tone Anderlič.

Zatem nas je Andrej Colja vodil na pohod po cesti čez zaselek Kozlink, mimo Fojane, s postankom pri zadrževalniku Kozlink, kjer smo pomalicali, nekateri pa so tudi zaplesali ob spremljavi harmonike. Pot nas je vodila mimo Vinske kleti, skozi Borovce in zopet čez zaselek Kozlink do Medane. Tam nas je pričakala domača godba na pihala in pozdravne besede briškega župana Franca Mužiča. Zvečer pa je bila na »patinaži« še zabava s plesom.

Tako se je končal še en krajevni praznik v Medani, še en praznik v Brdih. Naj citiram slavnostnega govornika pri obeležju v Jami, gospoda Toneta Anderliča: »Redke so prilike, ko lahko človek pride na srečanje, na katerem se zberejo tisti, ki so trdno prepričani, da je bilo tisto, kar so naredili ljudje v kraju, kjer živijo, edino pravilno, edino zveličavno v času, ki je bil krut, v času, ki je nekatere premetaval levo, nekatere desno. Posebno veselje se je srečati z ljudmi, pri katerih nikoli ni bilo kolaboracije, kjer ni bilo vprašanja, kdo se bo spogledoval s kom, ampak so vsi domačini

vedeli, da se je potrebno postaviti na pravo stran, na stran, ki se bori za domačo zemljo, kjer živijo oni in bodo živeli njihovi nasledniki. «

NATAŠA ZULJAN

PRAZNIK KRVODAJALCEV

Združenje prostovoljnih krvodajalcev (ADVS) z Goriške, ki obsega več kot dvajset sekcij, je želelo letos obhajati svoj tradicionalni dan krvodajalcev prav v Števerjanu, da bi krajanje spodbudili k darovanju krvi in obenem ustanovitvi samostojne sekcije v naši briški vasi.

V nedeljo, 11. maja letos, so se člani goriške sekcije zjutraj zbrali na goriškem in nato števerjanskem pokopališču, kjer so se s polaganjem vencev simbolično oddolžili padlim. Nato so se s praporji sekcij goriškega in trziškega okraja zbrali na trgu pred cerkvijo ter se ob 10. uri udeležili svete maše, ki jo je daroval g. župnik Anton Lazar. Na koru je kot vsako nedeljo pel števerjanski cerkveni pevski zbor. Po končani božji službi je na placu godba zaigrala himno krvodajalca. Nato je potekal praznik v dvorani Sedejevega doma. Najprej je številne prisotne pozdravil podpredsednik goriške sekcije Franco Glessi, ki je tudi povezoval srečanje; nato je spregovoril predsednik goriške sekcije Marco Fonzar, ki je jasno izrazil željo, da bi tudi v Števerjanu nastala sekcija krvodajalcev, ki bi slonela še zlasti na mladih. Na odru so se zatem zvrstili domači župan Hadrijan Corsi, goriški župan Vittorio Brancati, podpredsednik goriške pokrajine Franco Sturzi, primarij transfuzijskega oddelka goriške bolnišnice Raffaele Catapano, predsednik goriške pokrajinske zveze prizadetih Mario Brancati, predsednik goriškega okraja prostovoljnih krvodajalcev Egidio Bragagnolo. Vsakdo je razvil razmišljanje o važni vlogi, ki jo igrata krvodajalništvo in človekoljubnost, še toliko bolj v današnjem času. Pred podeljevanjem priznanj in medalj vztrajnejšim krvodajalcem je bila na sporedu morda najpomembnejša točka, in sicer simbolična izročitev ključa s strani predsednika goriške sekcije ADVS Marca Fonzarja domačinu Ivanu Vogriču, ki se že vrsto let bori za ustanovitev števerjanske sekcije krvodajalcev. To mu bo tudi uspelo, upajmo že letos.

Sledila je družabnost med Borovci.

KAKO JE BILO ŽIVETI TAKRAT?

Intervju z gospo Amalijo Tronkar

Gospa Amalija, domači ji pravijo Malka, se je rodila v kmečki družini 17. aprila 1908 na Križišču v Gornjem Cerovem, par minut hoda od Valersčca. Oče ji je bil Andrej, mati pa Emilija Prinčič. V zakonu so se jima rodile štiri hčerke in en sin: Suzana, ki so ji pravili Zana, Bernarda (Dina), ki je najprej živila v Afriki in nato se za stalno preselila v Avstralijo, gospa Amalija, Natalija (Delina) in Andrej.

»Priimek Tronkar je briškega izvora in je precej razširjen prav v Cerovem. Domu mojega očeta v dolnjem koncu vasi še danes pravijo "pri Matijevih", bili smo dobrostoječa kmečka družina.«

Ali ste radi obiskovali pouk, sledili učiteljevim naukom in se učili?

»Osnovno šolo sem obiskovala v Gornjem Cerovem. Učila sem se res malo. Študij mi ni prav ležal pri srcu, raje sem delala v vinogradu in uživala sadove, ki nam jih je narava dajala na razpolago. Ko sem se vrnila domov s šole sem že hitro nesla kosilo ali malico delavcem v brajdo. V prostosti sem uživala.«

Kako ste preživljali čas v družbi prijateljc?

Lovile smo se po zelenih tratih, igrale na "bitelce", to so lepo zaokroženo izoblikovani majhni kamenčki. Rada sem se igrala z lončniki in skromno kuhinjsko opremo. Kot prava gospodinja sem jo pomivala v večji mlaki ob hiši. Enkrat sem tudi padla vanjo: sestra Zana me je komaj rešila.«

Bili ste stari komaj sedem let in ob izbruhu prve svetovne vojne ste bili primorani v begunstvo na Dolenjsko.

»Šli smo v Račno pri Novem mestu. Privoščili smo si stanovanje, ga vzeli v najem in se cel čas preživljali s prihranki. Mama, in pri tem smo ji tudi mi otroci pomagali, je nabirala jagode, borovnice, želod in razne zdravilne rastline ter jih nosila na tržnico. Pomagali smo ji tudi šivati copate za domačo rabo in prodajo. Očeta seveda ni bilo z nami, ker je bil poklican v avstrijsko vojsko, od koder se žal ni vrnil. Umrl je petintrideset let star, premlad.«

Kaj pa povratek?

»Vse je bilo do tal porušeno, tako tudi naš dom. Na noge smo spravili zasilno leseno barako, kjer smo živeli, dokler si nismo obnovili bivališča. Mami, ki je bila vdova, je država izdala dovoljenje, da si je lahko odprla gostilno, prodajala tobak in pekla kruh. Gostilno je imela odprto dobrih dvajset let, do pričetka druge svetovne vojne.«

Gospa Amalija je bila po značaju zelo živahno dekle, veselega značaja in rada se je tudi veselila.

»S prijateljicami sem hodila plesat v Vipolže, Kojsko, povsod, kjer so organizirali kako zabavo. Veselile in zabavale smo se večkrat do poznih ur in naslednjega dne smo zgodaj zjutraj morale na noge in v službo v tekstilno tovarno v Podgoro. Nekega dne, ko se je delavnik že zdavnaj pričel, sem opazila, da nosim na sebi obleko prejšnjega večera. Smo bili pač mladi!«

S čim ste se ukvarjali?

»Najprej sem opravljala hišna dela pri sosednji družini Hlede, nato v Krminu pri družini Panzera in zatem sem se zaposlila v tekstilni tovarni v Podgori. Na delavno mesto smo vedno hodile peš, dokler si nismo lahko privoščile kolesa. Na začetku tridesetih let, ko je takratna huda gospodarska kriza zajela tudi tekstilno industrijo, sem se s sestrami preselila v Catanio, na Sicilijo.

Služile smo pri baronih. Opravljale smo gospodinjstva dela, Suzana je vzgajala otroke, jaz sem bila kuharica, imele smo vsaka svoje. Imeli so nas radi in spoštovali so nas. Na Siciliji je bilo veliko priseljencev iz naših krajev, dobro se nam je godilo, ker smo bili pridni in delavni. Vsako nedeljo smo se Slovenci zbirali in skupaj preživeli nekaj lepih trenutkov. Tako sem spoznala Ivana Kastelica, doma iz Šapjan, vasice na Krasu, blizu Reke v Kvarnerskem zalivu, ki je na italijanskem otoku opravljal službo finančnega stražnika. Poročila sva se jeseni leta 1938 v Cerovem. Ivan je bil premeščen z otoka v Rim in prav v velenestu sva preživela lep del najinega skupnega življenja. V zakonu sta se nama rodila Ada in Franco. Ostala sem tako doma, opravljalna gospodinjstva dela in skrbela za otroka. Vsako poletje sem se z veseljem vračala s celo družino na svoj rojstni dom, v Brda. «

Najhujši trenutek, ki ste ga doživeli?

»Triinštiridesetega leta sem, kot vsako poletje, z otroki prišla na počitnice na Križišče. Tukaj smo bili primorani ostati do poletja leta 1945. 19. julija 1943 so Američani bombardirali Rim in zaradi varnosti nas Ivan ni prišel iskat do konca vojne. Seveda smo bili v precejšnji finančni stiski, stiki z možem so bili nemogoči. Hodila sem služiti h kmetom, nabirala češnje, grabila seno... Živeli smo skromno življenje. V tem groznem času so Nemci nekega večera vdrl v hišo, jo pregledali do zadnjega kotička. Iskali so brata Andreja, ki se je skril v vodnjak pod kamnitimi ploščami poda v kuhinji. Brat Andrej je umrl v partizanih leta 1944. Nekega dne sem šla v mesto po nakupih in sem po poti slišala, da so Nemci postrelili deset domačinov v Cerovem. Od groze sem trepetala in takoj tekla domov, saj sem bila v skrbeh za svoje najdražje. Američani so se naselili s šotori junija leta 1945 na Kresovniku. S sabo so prinesli vse mogoče novosti, ki jih mi nismo poznali, niti si jih nismo mogli privoščiti, od žvečilnega guma pa do obilne frtalje ipd. Leta 1955 mi je mož Ivan umrl za srčno kapjo in moram priznati, da ni bilo prav nič lahko. Življenje je tako, ponuja ti lepe trenutke, a te večkrat preizkuša s težkimi. «

Kot ste že povedali, ste v Rimu preživeli dolgo dobo svojega življenja. Kako ste se počutili v novi stvarnosti?

»Vsak začetek je težaven. Normalno. Prišli smo v stik z msgr. Maksimiljanom Jezernikom, takratnim ravnateljem slovenskega papeškega zavoda Slovenik v Rimu, ki je vsakogar sprejel s toplo besedo, odprtostjo in gostoljubnostjo. Lahko bi mu rekli, da je bil prava duša nas rimskih Slovencev. Začel nas je zbirati pri skupni mesečni sv. maši v cerkvi lavretanske Marije na trgu Venezia. Msgr. Jezernik je bil ustanovitelj društva A. M. Slomšek, kjer smo se zbirali in se družili. Tam nekje v mesecu maju smo se skupaj odpravili na izlet. Lepa družba in prijetni časi. «

Najlepši trenutek?

»Od leta 1946 do leta 1951 smo le začasno živeli v Nettunu blizu Anzija, šestdeset kilometrov od Rima. Pet let smo živeli ob morski obali. «

Katerega leta ste si sezidali hišo na Jazbinah?

»Leta 1954 smo si sestre sezidale hišo na naši parceli na Jazbinah. Lepo in enkratno zadoščenje. Obnovljena in razširjena je bila v sedemdesetih letih. V njej sta živeli Zana in Delina. Z leti je Delina ostala sama in hudo obolela, tako sem se leta 1991 vrnila in jo oskrbovala. Sin Fanco živi od leta 1975 v Gorici, hčerka Ada pa preživlja od leta 1995 večji del svojega časa na Jazbinah. Najprej je Delina potrebovala veliko oskrbe, saj je bila priklenjena na posteljo, danes pa skupaj s sinom skrbita zame, saj tudi jaz nisem samozadostna. V naši družini je in še vlada temelj božje besede: »Če pa kdo za svoje, posebno za domače, ne skrbi, je zatajil vero in je slabši od nevernika. «

Ali bi še kaj povedala našim bralcem?

»Ob koncu bi še to rada dodala. Preživela sem skoraj celotno dvajseto stoletje. Videla sem in utrpela posledice dveh svetovnih vojn in še danes je slišati govorice o vojnah. Prepričana sem, »da

človek ne usmerja svoje poti, popotnik ne določa svojih korakov«, tako da »po božji obljubi moramo pričakovati nova nebesa in novo zemljo v katerih biva pravičnost«. »Zakaj hudobneži bodo iztrebljeni, kateri pa upajo v Gospoda, bodo dedovali deželo in oživljali se bodo ob velikem miru. Sedeli bodo vsak pod svojo trto in pod svojo smokvo in nihče jih ne bo strašil, kajti usta Gospoda so govorila«. V te nauke upam. Zbogom!«

MARJAN DRUFOVKA

VOLILNA PREIZKUŠNJA

Na deželnih volitvah 8. in 9. junija se je izkazala levsredinska koalicija s predsedniškim kandidatom Riccardom Illyjem na čelu. Po desetih letih krivične odsotnosti v deželnem svetu je nam Slovencem končno uspelo izvoliti samostojnega predstavnika edine slovenske stranke v Italiji in s tem opozoriti celotno deželno javnost o našem živem obstoju. Slovenska skupnost se je v predvolilni kampaniji povezala z Marjetico in kot samostojen subjekt vključila Mirka Špacapana v predsedniški seznam.

Podrobneje si oglejmo razporeditev glasov v naši občini.

Riccardo Illy je prejel 438 glasov, to je 78,90 odstotka preferenc; Alessandra Guerra je prejela 111 glasov, to je 20,00 odstotka; Giuseppe FerruccioSaro pa 6 glasov, to je 1,08 odstotka.

Stranka, ki je dobila največjo podporo je Marjetica z 223. glasovi (51,5 odst.), sledijo Levi demokrati s 63. glasovi (14,5 odst.), Naprej Italija z 39. glasovi (9,0 odst.), Za predsednika Illyja z 21. glasovi (4,8 odst.), Komunistična prenova tudi z 21. glasovi (4,8 odst.), Italijanski komunisti s 17. glasovi (3,9 odst.), Nacionalno zaveništvo prav tako s 17. glasovi (3,9 odst.), UdC s 15. glasovi (3,5 odst.), Severna liga z 10. glasovi (2,3 odst.), Svoboda in avtonomija Ferruccia Sara s 4. glasovi (0,9 odst.), Zeleni z 2. glasovoma (0,5 odst.), Upokojenci z 1 glasom (0,2 odst.); Lista Di Pietro ni prejela nobenega glasu.

Največ preferenc je prejel kandidat Marjetice Mirko Špacapan, in sicer 172. Poglejmo si še ostale slovenske kandidate: Nataša Paulin iz vrst Levih demokratov je prejela 37 preferenc, Carlo Černic na listi Komunistične prenove 4, Bruna Zorzini Spetič pa 6 na listi Italijanskih komunistov.

Volilnih upravičencev v števerjanski občini je 730, od katerih je volilo 583, 291 mož in 292 žensk. Volilna udeležba je bila 79,86 odstotna.

Slovenci smo sicer v ključnih trenutkih vedno pokazali modrost, se znali prilagoditi novim situacijam in najprej spoštovati ter ščititi same sebe, saj samo tako lahko zgradimo skupno in boljšo bodočnost z večinskim narodom.

Novim izvoljenim deželnim svetovalcem in še posebno Mirku Špacapanu iskreno čestita uredništvo našega glasila za izreden uspeh na volitvah.

Teden kasneje smo bili ponovno poklicani na volišča, da bi se izrazili na referendumu, ki je obravnaval dve pereči problematiki. Sicer se je že vnaprej vedelo, da bo zelo težko doseči kvorum in tako je tudi bilo. Ljudje so raje izbrali morje kot volišče. Tega so nedvomno krive same politične stranke, saj jih je velika večina pozivala k abstinenci od volitev. Sprašujem se, čemu zajetna finančna potrata celotnega volilnega sistema!

Za referendum št. 1, to je za odpravo ali ohranitev 18. člena delovne pogodbe, se je v Števerjanu 163 volilcev izrazilo za da, 10 volilcev za ne. Volilo je skupno 179 občanov, in sicer 87 mož in 92 žensk.

Za referendum št. 2, kjer se je šlo za dovoljenje, ki naj ga dajo lastniki zemljišč za napeljave elektrovdov, se je izrazilo 139 volilcev za da, 27 pa za ne. Volilo je skupno 178 občanov, to je 87 mož in 91 žensk.

Volilna udeležba je bila 25,49 odstotna.

MARJAN DRUFOVKA

OBČINA ŠTEVERJAN

PREDPIS ŠT. 3/03

PREDMET: Ureditev vožnje kmečkih in drugih goseničarjev ter podobnih vozil.

ŽUPAN

upoštevajoč, da se kmečki in drugi goseničarji ter podobna vozila poslužujejo občinskih cest;

upoštevajoč, da vožnja takih vozil brez primernih varovalnih pasov po cesti lahko povzroča škodo cestišču s posledičnim učinkom nad celotnim prometom;

upoštevajoč torej potrebo po nujnem ukrepu;

upoštevajoč Izvršni pravilnik novega Cestnega zakonika, odobren z odlokom predsednika republike dne 16. decembra 1992, št. 495;

upoštevajoč zakonski odlok z dne 30. aprila 1992, št. 285, kjer Cestni zakonik in podrobneje člena 57 in 104 ter ostali navajajo, da je predvidena kazen v primeru vožnje kmečkih in drugih goseničarjev ter podobnih vozil po cesti; nadalje vključuje nujno vseh podobnih strojev in vozil, ki lahko povzročajo škodo cestišču, da si nabavijo primerne varovalne pasove,

P R E P O V E D U J E

vožnjo kmečkim in drugim goseničarjem ter podobnim vozilom po občinskih cestah brez varovalnih pasov, kot predvidevata člena 57 in 104 ter ostali novega Cestnega zakonika.

Redarji so zadolženi, da se slednje izvršuje.

Kršitelji bodo kaznovani po zakonu.

Števerjan, 18. junija 2003

OBČINSKE VESTI

Izgradnja vaškega vodovoda se je začela leta 1977, dela pa so se zaključila leta 1996. Kljub temu, da je števerjanski vodovod razmeroma nov, je v načrtu njegova obnova v celoti. Razlogov za to je veliko. V obdobju postavitve vodovoda, ko so bili zgrajeni posamezni odseki, je bila kakovostna raven opravljenih del vprašljiva. Poleg tega je ozemlje naše občine raznoliko in podvrženo plazovom, kar predpostavlja tudi določeno tveganje.

Sedanja občinska uprava je v zadnjih treh letih začela dobesedno mašiti luknje na vodovodnem omrežju, kjer so se začele izgubljati velike količine vode. Za vsa popravila je občina črpala predvsem iz finančnih virov, ki jih je dala na razpolago bivša Gorska skupnost; za stroške je porabila skoraj 300.000 evrov. Ne smemo pozabiti dejstva, da so prav v zadnjih letih številni zaselki imeli vodo, kljub vsem pomanjkljivostim vodovodnega omrežja. Izjema so bile le nekatere posamezne hiše. V zadnjem času se dela na vodovodnem omrežju izvršujejo z določeno hitrostjo v upanju, da bodo odpravljene vse pomanjkljivosti.

Želja občinske uprave je, da se v primeru kakršnih koli problemov ali dvomov vaščani obrnejo takoj na občinsko upravo in na samega župana. Na tak način bodo rešili svoje težave, ne da bi brez potrebe vzbujali preplah in nemir po vasi.

ROJSTVA:

8. maja 2003 je družino Štefana in Darie Humar osrečilo rojstvo male Silvie. Družini čestitamo, prvorojenki pa voščimo, da bi zrastle v pridno slovensko dekle.

Mami Luciji in Marcu Furlanu ter sestrici Gaji in bratu Manuelu se je 16. maja 2003 pridružila mala Sara. Srečni družini čestitamo, mali punčki pa želimo veliko uspehov.

ČESTITKE:

V preteklih mesecih je uspešno zaključila študij iz teologije na univerzi v Vidmu dolgoletna sodelavka Števerjanskega vestnika Andrejka Hlede. Ob tem življenjskem dosežku ji čestita uredništvo našega glasila.

Čestitkam se pridružuje tudi društvo F. B. Sedej.

POROKA:

Domačin Mario Štekar in Mojca Školaris sta si 8. junija letos obljubila večno zvestobo pred Bogom v vaški cerkvi na Jazbinah. Novoporočencema želimo, da bi bili vsi njuni trenutki prežeti s pravo ljubeznijo.

SOŽALJE:

Ko smo v uredništvu zaključevali s to številko Števerjanskega vestnika, nas je presunila vest, da je v petek, 27. junija, umrl 60 – letni Lojze Maraž, v soboto, 28. junija, pa 50 – letna Anka Černic, ki je lektorirala še preteklo številko našega glasila. Svojcem izrekata društvo F. B. Sedej in uredništvo Vestnika iskrene sožalje, o pokojnih pa bomo poročali v prihodnji številki.

DAROVI:

ZA CERKEV v ŠTEVERJANU: ob krstu Bernarda Terpina sorodniki 50,00; na skupni 55. rojstni dan letnik 1948 50,00; N.N. 50,00, N.N. 20,00 evrov;

ZA CERKEV NA JAZBINAH: ob krstu Jane Štekar starša 50,00, botra 100,00; N.N. romar iz Verone 50,00;

ZA NOVI KIP JEZUSOVEGA KRSTA: ob krstu Bernarda Terpina sorodniki 50,00 evrov;

ZA MISIJONSKI CENTER GORIŠKE NADŠKOFIJE: ob krstu Jasne Tomsič družina Gulin 50,00 evrov;

ZA PEVSKI ZBOR: ob praznovanju sv. Florijana N.N. 110,00 evrov.

KUHINJSKI RECEPT

PISSALADIERA

Za testo potrebujemo: 500 g bele moke, 25 g pivskega kvasa, 5 cl olivnega olja, 1 dkg soli, 2 g sladkorja.

Za oblogo potrebujemo: 2 kg čebule, 2 stroka česna, 50 g črnih oliv, 10 sardelnih filejev, 5 cl olivnega olja, sol, poper, 1 zeliščni šopek (timijan, lovor, peteršilj, por ipd...), 400 g svežega paradižnika.

Iz naštetih sestavin pripravimo kvašeno testo in pustimo, da vzhaja. Čebulo olupimo in razrežemo na lističe. Na olivnem olju jo počasi pokrito dušimo skupaj s česnom in zeliščnim šopkom. Čebula mora biti mehka, vendar se ne sme zapeči. Testo porazdelimo na primeren pekač na 1 cm debeline. Premažemo ga s čebulnim premazom, obložimo z olivami in slanimi sardelnimi fileji in spečemo v vroči pečici. Poleg ponudimo svež paradižnik v solati.

ŠKAMPOV »BRODET« S KORUZNO POLENTO

Za škampov »brodet« potrebujemo: 800 g škampov, 1 dl olivnega olja, 1 dl semenskega olja, 7 česnovih strokov, 1,5 dl belega vina, 1 kg svežega paradižnika, sol, poper, 20 g moke, 1 žlico sesekljane peteršilja.

Za polento potrebujemo: 300 g koruzovega zdroba, 1,4 l vode, sol, malo olja.

V vrelo vodo damo sol in olje ter zakuhamo polento. Kuha naj se približno 45 minut. V tem času jo redno mešamo. V olivnem in semenskem olju popražimo 3 cele stroke česna. Ko porumenijo, jih odstranimo. Na vroče olje priložimo škampe in jih na hitro opečemo. Po 3 minutah jih odstranimo in shranimo na toplo. Odlijemo pol olja, da omaka ne bo premastna. Dodamo na kockice narezan paradižnik, solimo, popramo in dušimo toliko časa, da dobimo paradižnikovo omako. Le to na koncu zgostimo z 20 g moke. Ko je omaka že kuhana in ne vre več, ji dodamo peteršilj, 4 sesekljane stroke česna in škampe. Ponudimo s koruzno polento, ki jo po želji tudi opečemo.

POLNJENI KALAMARI

Za sestav potrebujemo: 1 kg kalamarov, 4 žlice olja, 1 čebulo narezano na drobno, peteršilj, poper, 2 namočeni in ožeti žemlji, 2 jajci.

Na dveh žlicah olja popražimo čebulo, dodamo očiščene ter narezane lovke kalamarov. Dodamo namočeni kruh, česen, peteršilj in poper. Dobro premešamo in odstranimo z ognja. Nato še dodamo ter dobro zmešamo jajci in sol. S tem nadevom napolnimo kalamare in jih zapremo z zobotrepci. Nato jih počasi opečemo na obeh straneh, dolijemo vodo in jih dušimo 1 uro in pol na majhnem ognju.

JAGODNI SLADOLED

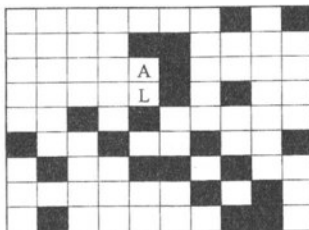
Za pripravo potrebujemo: 250 g jagod, 125 g zmletega sladkorja, sok enega limona, 1 lonček sveže smetane.

Jagode operemo, in jih z mikserjem dobro sesekljamo, da dobimo homogeno zmes. Dodamo zmleti sladkor, stalno mešamo ter dodamo še limonin sok in natolčeno smetano. Sladoled damo v željeno obliko in damo v zamrzovalnik 3 ure.

Dober tek!

ZA KRATEK ČAS

Sestaviš križanko tako, da vstaviš v pravilnem zaporedju spodaj navedene kvadrate.

Rešitev iz prejšnje številke:

Srce pravičnega premisli, preden odgovori, usta krivičnih točijo hudobije.

E. D.